

Boh hovorí k ľuďom

V liturgii slova nečítame hocijakú knihu, ale ohlasujeme Božie slovo. Kniha je len vec, ale Božie slovo je živé. Je to sám Kristus, ktorý je medzi nami prítomný a hovorí k nám. Svoju vieru v Božie slovo vyjadrujeme vždy, keď sa pred čítaním evanjelia postavíme, spievame „aleluja“, robíme tri znaky kríža so slovami „Sláva tebe, Pane“ alebo ďakujeme za Božie slovo zvolaním „Chvála tebe, Kriste“.

„Keď ideme do kostola a počujeme čítania, nie je to preto, že by sme čakali, že sa dozvieme nejaké nové fakty o Bohu, ale preto, aby sme sa s ním stretli. Isteže, môžeme to robiť aj mnohými inými spôsobmi - môžeme sa s ním stretnúť v našej láske, v kráse, v živote svätých ľudí. Ale v nedeľu ráno očakávame, že si v týchto čítaniach vypočujeme príbeh Božieho vzťahu k ľudstvu a že v ňom spoznáme svoj príbeh.“ (T. Radcliffe)

Aj keď väčšina z nás nikdy nezačuje Boží hlas, ktorý by nás zavolať po mene. Nepriek tomu, počas liturgického slávenia, sme všetci oslovení tak ako Panna Mária biblickými slovami: „Pán s Vami“. V príbehu vzťahu lásky Boha s ľudstvom máme svoju nezastupiteľnú úlohu. Sme poslaní uvádzať jeho slová do života a byť „solou“ a „svetlom“ sveta. Záleží od nás akú odpoveď mu dáme.

Prvé stretnutie: animátori – rodičia

Lk 4, 14–22 Ježiš sa v sile Ducha vrátil do Galiley a chýr o ňom sa rozniesol po celom kraji. Učil v ich synagógach a všetci ho oslavovali.

Prišiel aj do Nazareta, kde vyrástol. Podľa svojho zvyku vošiel v sobotu do synagógy a vstal, aby čítal. Podali mu knihu proroka Izaiáša. Keď knihu rozvinul, našiel miesto, kde bolo napísané:

„Duch Pána je nado mnou, lebo ma pomazal, aby som hlásal evanjelium chudobným.

Poslal ma oznámiť zajatým, že budú prepustení, a slepým, že budú vidieť; utláčaných prepustiť na slobodu ohlásiť Pánov milostivý rok.“

Potom knihu zvinul, vrátil ju sluhovi a sadol si. Oči všetkých v synagóge sa upreli na neho. A on im začal hovoriť: „Dnes sa splnilo toto Písmo, ktoré ste práve počuli.“ Všetci mu prisviedčali a divili sa milým slovám, čo vychádzali z jeho úst, a hovorili: „Vari to nie je Jozefov syn?“

Na základe toho úryvku môžeme spoznať Ježiša, ktorý v Nazarete predstavuje svoj „program“ založený na jubileu. Každý siedmy a neskôr každý pedesiaty rok bol podľa židovských zákonov „sviatočným“, keď si nielen pripomínali, ale aj opätovne prežívali exodus—oslobodenie. Tak ako Jahve vyslobodil Izrael z otroctva a dal mu zbohatnúť v chudobe, tak aj Izrael má robiť to isté pre chudobných a núdzných uprostred seba, ktorí sú spútaní dlhmi a reťazami.

Od prvého momentu poslucháči v nazaretskej synagóge ostávajú Ježišom ohromení. Slová proroka Izaiáša korešpondujú s ich situáciou. Aj oni prežívajú istý druh otroctva,

lebo sú pod nadvládou Rimanov. Ale hneď, potom ako si uvedomia, že „Pánov milostivý rok“ je v jeho „programe“ ohlásený nielen pre Židov, ale aj pre Pohanov, ho chcú zabiť. Stojí za povšimnutie, že Ježiš pri čítaní Izaiáša vynechal verš „deň pomsty nášho Boha“ (Iz 61, 2b) a nahradil ho veršom „utláčaných prepustiť na slobodu“. (Iz 58, 6). To, že vynechal Boží trest, bolo v rozpore s očakávaním Židov, ktorí túžili po pomste nad svojimi nepriateľmi.

Ježiš nielen dáva nový obsah predpisom jubilea, ale prehlasuje sa „mesiášom“, v ktorom sa toto Písmo naplní. On sa stavia na stranu všetkých odsunutých na okraj spoločnosti a sám sa stáva odsunutým. (podľa T. Gray)

Čo by nám Ježiš povedal dnes v našej situácii?

Ako by sme ho prijali?

Aké sú „vnútorné prekážky“ pre prijatie Ježiša v dnešnej spoločnosti?

Druhé stretnutie: rodičia - deti

Spomienka: Aký biblický príbeh Vás najviac oslovil, keď ste boli deti? Skúste sa k nemu vrátiť, prečítať si ho doma pri zapálenej sviečke spolu s vaším synom alebo dcérou, a porozprávať sa o tom. Stretnutie nad Božím slovom vždy začnite a ukončíte prežehnaním a krátkou modlitbou.

To, či Vaše deti radi počúvajú biblické príbehy, nie je najdôležitejšie

...

Dôležité je, že oni Vás pozorujú ...

Všimajú si, kde máte vo Vašej domácnosti uloženú Bibliu ...

S akou láskou beriete do rúk Sväté Písmo...

S akým záujmom ho čítate ...

Akými pocitmi Vás naplnia stretnutie s Bohom v jeho Slove...

Či Vás vedie k stíšaniu a zamysleniu...

Čítajú to z Vašej tváre, Vašich giest, zvykov, skutkov ....

Je správne, aby sme mali Bibliu na stole?

Určite áno, pretože takto sa stane súčasťou rodinného života... Bude symbolom toho, že okrem "chleba" človek žije zo Slova milujúceho Boha ...

Tretie stretnutie: animátori – deti

Ako sa prihovoriť?

Stretnutie môžeme začať otázkou: “Aké sú slová, ktoré nám umožnia nadviazať s niekým rozhovor?”

Deti píšu na papieri v tvare obláčikov rôzne slová ako: Ahoj! Ako sa máš? Čo bolo v škole? (prípadne si môže podobné situácie zahrať...)

Potom si spomenú na slová, ktoré im často hovoria rodičia alebo učitelia... Ako ich berú?

Aj Boh sa nám prihovára

Na znak toho, že chceme brať vážne Božie slová, pri každej svätej omši robíme znak kríža na čelo, ústa a srdce... Môžeme deťom pripomenúť toto gesto a urobiť ho spolu s nimi. Ďalej vedieme s nimi dialóg o tom, čo to môže znamenať. “Evanjelium, ktoré idem počúvať, nech príde ...

do mojej
mysle,
aby som ho

k mojím
perám,
aby som ho

do môjho
srdca,
aby som ho

Ako stretnúť Boha v jeho Slove?

1. Vytvoríme si priestor (môžeme prísť do kostola alebo si zapáliť sviečku tam kde sme).
2. Stíšime sa (zaspievame si, alebo si pustíme hudbu).
3. Potom sa postavíme, aby sme si vypočuli Božie slovo. Stojíme dôstojne, ako keby sme prijímali Božie Telo.
4. S úplnou vážnosťou urobíme trojitý znak kríža: na čelo, ústa a srdce.
5. Počúvame text: Lk 4, 14 - 22
6. Po prečítaní pri slovách: “Počuli sme slovo Pánovo”, odpovieme : “Chvála tebe, Kriste.”
7. Na záver v tichosti každý napíše krátku modlitbu:

Pane Ježišu, dobrá zvest' zaznela dnes pre nás...

Chudobný sa skrýva v nás, keď ...

Väznený je v nás, keď ...

Slepý je v nás, keď ...

Vďaka za Tvoje slová, ktoré...

